

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

Obsah čísla:

- Co se dělo a co se bude dít?
- Rozhovor + anketa
- Sportovní rubrika
- Literární příloha + kulturní rubrika
- Zajímavé tipy – podzim
- Slovo závěrem

Redakce: třída B3.I + B2.I

Počet výtisků: 150

Datum vydání: 23. října 2009

Milí čtenáři!

A už jsme tu zase a s námi náš časopis Průmkařiny. Letní prázdniny utekly jako voda a nám nastala po dvou měsících zase jedna nepříjemná povinnost, a tou je nástup do školy. Doufáme, že jste si všichni prázdniny náležitě užili (relaxováním, zábavou nebo i brigádou), abyste prožívali první měsíce školy s úsměvem na rtech.

V tomto čísle se chceme zaměřit na vaše prázdninové prožitky, zážitky ze sportovního kurzu a z jiných letních a podzimních akcí. Nezapomeneme ani zmínit zářijový sportovní den a pozvat vás na řadu dalších školních událostí, mezi které budou patřit například maturitní plesy. Přineseme samozřejmě i rozhovor, tentokrát s panem Petříkem, který získal významné ocenění jako dárce krve, nepřijdete ani o anketu a v literární příloze si trochu popřemýšlíme. Dozvíte se i pár zajímavých tipů, jak si zkrášlit své pokojíčky podzimní výzdobou.

Závěrem bychom vám chtěli za celou redakci popřát úspěšný start do tohoto školního roku a vítáme naše nové spolužáky z prvního ročníku.

Přejeme vám, abyste se z našich příspěvků něco nového dozvěděli a abychom vás jimi i pobavili.

Redakční rada Průmkařin

Akce školy

Sice máme teprve říjen, ale akcí, kterých se naši studenti účastnili, je opravdu dost. O některých z nich vás jen poinformujeme, ale k některým se ještě na dalších stránkách vrátíme fotodokumentací a bližšími postřehy. Nebudeme referovat jen o akcích sportovních a odborných, ale také kulturních a společenských.

Už od druhého školního dne jsme si mohli sportovně užívat. Dne 2. 9. se totiž jako již tradičně konal sportovní den. Naším spolužákům z 1. ročníků byli při slavnostním zahájení představeni učitelé a „prváci“ poprvé viděli celé osazenstvo naší velké školy. Protože ale měli prváci ještě spoustu práce ve svých třídách, neúčastnili se pro tentokrát sportovních klání. O to více se na ně těšíme při dalším sportovním dnu. Jsme zvědaví, jak nám to nandají, a zda VÍTĚZE zářijového soutěžení – TŘÍDU B3.I – budou schopni překonat. Doufáme, že se jim to nepodaří. „B-trojka“ už teď totiž pilně trénuje, protože by si opět ráda vychutnala zasloužené prvenství a sladkou odměnu.

Druhý a třetí zářijový týden si užívali nádherného babího léta sportovci ze tříd C2.S a D2.S na sportovně-turistickém kurzu na Štědróníně.

Tradiční burza učebnic se konala v pátek 11. 9. Zde si mohli všichni obstarat učebnice, které jim ještě chyběly. Tuto příležitost jistě uvítali jak prodávající, tak nakupující.

I po odborné stránce se naši spolužáci zdokonalovali, a to při odborných exkurzích. V polovině září se konal Mezinárodní strojírenský veletrh v Brně a naši studenti bloku Automatizace si zde domluvili odbornou přednášku a novinky na veletrhu pečlivě prozkoumali.

Na konci září proběhla odborná exkurze v Plzni. Jelikož byla jejím námětem radiová mobilní komunikace, vydali se do Losině u Plzně studenti bloku Telekomunikace a žáci třídy A4.S.

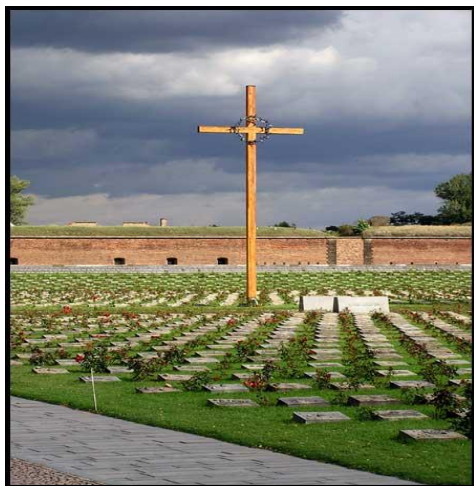
V této době se úspěšně prezentovala naše škola na výstavách v Českých Budějovicích a později také v Táboře.

Dne 8. 10. se pro změnu jiná škola – ČVUT Praha - odborně prezentovala u nás, čehož využili studenti čtvrtých ročníků. Na snímku naši spolužáci pozorně naslouchají zástupci ČVUT (uprostřed) o možnostech při studiu na této vysoké škole.

Naše škola nezapomněla ani na kulturní akce. Studenti druhých ročníků navštívili v říjnu letošního roku písecké kino, kde zhlédli nový historický film o Jánošíkovi. Snímek „Jánošík. Pravdivá historie“ přináší příběh nejslavnějšího zbojníka, který bohatým bral a chudým dával. Jánošík je zde zobrazen jako skutečná postava a nikoli jako vybásněná mytická legenda. Výpravný polsko-slovensko-česko-maďarský velkofilm vznikl podle scénáře Evy Borušovičové a natočila ho světoznámá režisérka polského původu Agnieszka Holland se svou dcerou Kasiou Adamik.

Do kina Portyč se vypravili i studenti třídy A4.S, a to v rámci festivalu filmové školy. Tato přehlídka filmů uvádí každoročně snímky nejen české, ale také cizojazyčné, a tak se naše „A- čtyřka“ zdokalovala v angličtině při filmech v anglickém originále.

Dne 13. 10. vyjízděly za velmi chladného rána od průmyslovky dva autobusy se zástupci čtvrtých ročníků. Cílem byl Památník Terežín. Tato akce vždy výrazně přispívá k vnímání otázek života a smrti, lidské důstojnosti a nepochybně zapůsobila velmi silně i na letošní studenty. Návštěva Terežína bývá uspořádána tradičně právě touto dobou, protože vhodně koresponduje s učivem probíraným v hodinách české a světové literatury ve čtvrtém ročníku.

A co nás ještě čeká?

Takže – především TÝDEN PRÁZDNIN!!! Vedení školy totiž vyhlásilo na pondělí a úterý před státním svátkem a prázdninami ředitelské volno, a nám se tak dny odpočinku prodlouží.

Dne 3. 11. se bude konat Den otevřených dveří SPŠ a VOŠ v Písku. Zde jsme pro vás otiskli verzi prezentačního prospektu. Seznam žáků, kteří pomáhají při organizaci DOD, visí na nástěnce proti sborovně. Všechny informace najdete i na webových stránkách www.sps-pi.cz. Můžete si tak pohodlně od svého počítače zjistit, kde vlastně máte být. Všichni studenti při tomto významném dni buď pomáhají při soutěžích, nebo mají jiný program. Studenti prvních ročníků jedou v tento den do Hluboké nad Vltavou, kde navštíví galerii a ZOO.

**Střední průmyslová škola
a Vyšší odborná škola, Písek
Karla Čapka 402, 397 11 Písek**

Telefon: 382 214 805-6
e-mail: sps@sps-pi.cz

Fax: 382 213 249
www.sps-pi.cz

Vás zve na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

který se bude konat v budově školy dne:
3. listopadu 2009
(od 9.00 do 16.00 hodin)

Program:

- prohlídka odborných učeben automatizace, telekomunikace a měřicích systémů, praktického vyučování, elektrolaboratoří, počítačových učeben, učebny CISCO
- prohlídka jazykových učeben, učebny autoškoly, informačního střediska INFOS, fitcentra
- prezentace úspěšného robota Ju-Ju z Radioklubu Písek

Pro návštěvníky dne otevřených dveří jsou připraveny tyto soutěže:

Matematika

Začátky v hod.: 9:15 (dále průběžně do 16.00 hod)
Místo konání: učebna č. 204 (druhé patro)

Český jazyk

Začátky v hod.: 9:15 (dále průběžně do 16.00 hod)
Místo konání: učebna č. 209 (druhé patro)

Anglický jazyk

Začátky v hod.: 9:15 (dále průběžně do 16.00 hod)
Místo konání: učebna č. P12 (přístavba, mezipatro mezi prvním a druhým patrem hlavní budovy)

Německý jazyk

Začátky v hod.: 9:15 (dále průběžně do 16.00 hod)
Místo konání: učebna č. 007 (přízemí hlavní budovy)

Informační technologie - programování

Začátky v hod.: 11:00, 13:00, 15:00
Místo konání: učebna č. 113 (první patro, učebna VYT1)

Informační technologie – MS Office (MS Word, MS Excel)

Začátky v hod.: 10:00, 12:00, 14:00
Místo konání: učebna č. 116 (první patro, učebna VYT2)

Praktické dovednosti v elektronice

Začátky v hod.: 9:00 (průběžně do 16.00 hod.)
Místo konání: učebna D3a (přízemí přístavby)

Soutěž v robotice

Začátky v hod.: 9:00 (průběžně do 16.00 hod.)
Místo konání: učebna D10 (přízemí přístavby)

V listopadu se můžeme těšit na dva maturitní plesy (D4.S a B4.I). Studenti těchto tříd si pro nás jistě připraví zajímavý program, takže sledujte plakáty umístěné na školních nástěnkách.

SPŠ a VOŠ Písek
Maturitní ples
třídy D4.S

FRIDAY The 13 TH

MŮŽETE SE TĚŠIT NA:
 skupinu MIDI
 SDS Rival
 majoretky

Pátek
13. listopadu 2009
 od 19:00 hodin
 v **Družbě**

Vstupenky k dostání ve třídě D4.S
 nebo na e-mailu: zruzax@gmail.com
 nebo přímo na místě. Cena vstupenky 90Kč.

Logo: DIVADLO PÍSEK
 Logo: ALVA Strakonice
 Logo: RIVAL

V pátek třináctého to rozproudí v Družbě třída D4.S, a to pod taktovkou své třídní učitelky Mgr. Mileny Kouřové. Doufejme, že smolné datum jim přinese jen samé štěstí a skvělou zábavu.

O týden později se můžeme vrátit do doby Pomády se třídou B4.I. Její osazenstvo si totiž „docela podovolilo“ a pozvalo nás na svůj maturák, který má mít nádech tohoto legendárního filmu. Snad si tam nikdo nebude dovolovat přes míru a svůj velký den si holky a kluci z B4.I opravdu užijí. A jejich třídní učitelka Mgr. Ludmila Klavíková celou zábavu nakonec „ukočíruje“ stejně skvěle jako roztomilá paní ředitelka v onom bezvadném filmu. Kdoví, třeba si pro nás „B – čtyřka“ připraví i nějaké atraktivní televizní show, kterých „páskové typu Travolty“ předvedli při svém plese opravdu dost.

Když Pomáda, tak Pomáda!

B⁴I
B⁴I

Si (docela) dovoluje...
Vás pozvat!

na MATURITNÍ PLES
 v duchu POMÁDY!

20. 11. 09
 Kulturální dům
 Písek

Logo: DIVADLO PÍSEK
 Logo: ALVA Strakonice

Sleduj plakáty, dozvíš se víc..

Tímto chceme všechny na oba maturáky pozvat a už teď se na ně těšíme.

Po „veselém plesání“ na některé z nás asi čeká „neveselé kárání“. Přicházejí totiž námi tak neoblíbené – schůzky rodičů. Přejeme vám i vašim rodičům, aby nebyly plné překvapení a v pohodě a klidu ho obě strany přežily.

Od poloviny prosince až do poloviny ledna začíná studentům VOŠ zkouškové období. Přejeme jim šťastnou ruku při volbě otázek u zkoušek a zápočtů.

Do konce kalendářního roku platí některým třídám volná vstupenka do Sladovny v Písku, a tak se tam asi někteří z nás vypraví.

A konečně od 23. 12. se zase v našich třídách na chvíli zhasne. A my si rozsvítíme úplně jinde. Doma. U vánočního stromku si připijeme se svými rodiči, sourozenci a příbuznými. O týden později to pak pořádně rozbalíme při silvestrovské noci.

! Od 4. 1. roku 2010 ! se budeme muset zase vrátit do studených lavic a tvrdé reality a celý měsíc pilně opakovat a trápit se při učení. Do té doby se vám ale ještě určitě ozveme a zhodnotíme společně plesy a další akce.

Tady jsme si pro vás připravili ještě potřebnou informaci, a sice ceník Infosu, protože si myslíme, že je pro všechny průmyslováky důležitá.

Ceník InfoSu

- registrace na 1 školní rok 100,-
- registrace na 2 školní roky 180,-
- registrace na 3 školní roky 270,-
- registrace na 4 školní roky 360,-

- výpůjčky CD ROM, DVD (*1 ks na 21dni*) 10,-

- tisk na laserové tiskárně HP (*1 strana*) 2,-
- tisk na barevné laserové tiskárně HP (obrázek do vel. A4) 15,-
- scanner - 1 strana do A4 10,-

- desky na měření – 1 ks 3,-

- kroužková vazba:
 - 0,5 cm 7,-
 - 1 cm 12,-
 - 2 cm 20,-
 - 3 cm 25,-
- bílá čtvrtka + folie (v ceně vazby) 5,-
- kopírovací karta
 - záloha na kartu 140,-
 - minimální aktivace (100 kopií) 100,-

- laminování A4 20,-

Anketa

- 1) Čemu se věnuješ ve volném čase?
- 2) Kolik máš denně volného času?
- 3) Jak často se učíš?
- 4) Máš nějaký plán na podzimní prázdniny?
- 5) Chystáš se na maturitní plesy?
- 6) Účastníš se kulturních akcí v Písku?
- 7) Která kniha zvítězila v anketě Kniha mého srdce?

- 1) PC a chalupě.
- 2) Málo, volný čas mám jen o víkendu.
- 3) Téměř každý den.
- 4) Ano, chystám se na motokrosový závod v Soběšicích.
- 5) Ne.
- 6) Ne.
- 7) Saturnin

Odpovídal Josef Kazák.

- 1) Rodině, přátelům.

- 2) Málo.
- 3) Na každý test.
- 4) Ještě ne.
- 5) Ne.
- 6) Občas ano.
- 7) Saturnin

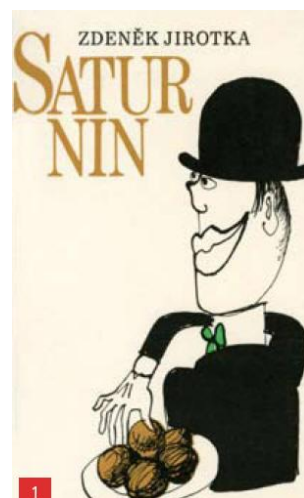
Odpovídal David Šenkýř.

- 1) Přátelům.
- 2) Spoustu.
- 3) Občas (smích).
- 4) Zatím ne.
- 5) Určitě, na gymnázium.
- 6) Občas.
- 7) Saturnin?

Odpovídal František Švec.

Kniha mého srdce – dvanáct nejoblíbenějších titulů:

1. ZDENĚK JIROTKA	<i>Saturnin</i>
2. BOŽENA NĚMCOVÁ	<i>Babička</i>
3. ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY	<i>Malý princ</i>
4. STEPHENIE MEYEROVÁ	<i>Stmívání</i>
5. J.K.ROWLINGOVÁ HARRY	<i>Potter</i>
6. MIKA WALTARI	<i>Egypt'an Sinuhet</i>
7. ASTRID LINDGREN OVÁ	<i>Děti z Bullerbynu</i>
8. J. R. R. TOLKIEN	<i>Pán prstenů</i>
9. BETTY MACDONALD	<i>Co život dal a vzal</i>
10. JAROSLAV HAŠEK	<i>Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války</i>
11. JAROSLAV FOGLAR	<i>Rychlé šípy</i>
12. PAULO COELHO	<i>Alchymista</i>

Máme radost, že naši studenti asi sledovali anketu Kniha mého srdce. Abyste se i vy dozvěděli, jaké knížky náš národ ocenil jako nejoblíbenější, podívejte se o kousek výš na naši tabulku. Třeba vás nějaký titul osloví a zmíněnou knihu otevřete.

Rozhovor

Pan učitel Miroslav Petřík získal Jánského Plaketu. Toto ocenění se uděluje bezpříspěvkovým dárcům krve a je pojmenováno po Janu Janském, českém lékaři a psychiatrovi, objeviteli čtvrté krevní skupiny. Protože je tato činnost opravdu záslužná, o čemž jsme už hovořili v předchozím čísle, chtěli bychom panu Petříkovi poblahopřát a poprosili jsme ho o rozhovor.

Jak jste se dostal k dárcovství krve?

Když jsem pracoval v Kovosvitu, pořádaly se hromadné akce dárcovství krve a také probíhala výzva na nové dárce, tak jsem se přihlásil.

Jaké ocenění jste vlastně získal?

Získal jsem již 3. ocenění za darování krve. Za 10 odběrů se dostává bronzová plaketa doktora Jánského, za 20 odběrů stříbrná a za 40 odběrů je zlatá plaketa, kterou jsem získal.

*Sledujete anketu *Kniha mého srdce*? A jakou knihu byste vybral vy?*

Vím, že anketa probíhá, ale nijak mě anketa neoslovila. Moc nečtu, což je asi chyba.

Jaká četba – literatura vás zajímá?

Čtu jednodušší kousky, například cestopisy.

Cestujete rád, která místa vás lákají, eventuelně byl jste letos o prázdninách v zahraničí?

Cestuji rád. Mám rád tuzemské hory a Tatry. Nejlépe si odpočinu na vodě a letos jsme s kamarády jeli řeku Otavu.

Jste fanouškem nějakého sportu nebo přímo aktivním sportovcem?

Aktivním sportovcem již nejsem. Do svých 15 let jsem hrál závodně hokej. Zhruba do 30 jsem hrál odborářskou hokejovou ligu a nyní hraji rekreačně volejbal a zároveň jsem činovník u oddílu písecké házené.

Máte nějaký hudební styl, jehož jste příznivcem?

Poslouchám pop, spíše starší písničky například od Hany Zagorové, Karla Gotta ...

Jaké roční období máte nejraději?

Jaro, potom léto a hezký podzim. Zimu mám rád na horách.

Co byste na škole zlepšil?

Já bych nic nelepšil. Čas vždy ukáže, co bylo dobře a co špatně. Vždy se to pak nějak vylepší.

Sportovní rubrika

Tato stránka tradičně patří sportu. Sdělíme vám, jak úspěšní byli naši sportovně nadaní spolužáci a jak dobře reprezentovali školu.

Nejprve soutěžilo družstvo z vybraných studentů v atletickém závodě. Ten jsme v okresním kole vyhráli a zasloužené 1. místo jsme jeli obhajovat na krajskou soutěž do Tábora dne 1. 10. Tady jsme již tolik nebodovali., ale jak se říká, je důležité zúčastnit se. Atletické družstvo tvořili tito žáci – K. Reiniš, J. Buriánek, V. Boška, V. Skřivan, A. Doda, O. Šejvl, T. Vlk, P. Lovčík.

Další závod jsme absolvovali v přespolním běhu. I zde jsme byli úspěšní. V okresním kole jsme získali zase 1. místo a v krajském kole jsme obsadili 3. příčku, a tudíž bronzovou medaili. Soutěžili zde tito žáci - K. Reiniš, D. Ciboch, R. Duda, P. Dědič, R. Mázor, O. Maršál. Za vzornou reprezentaci děkujeme a blahopřejeme. Velký dík jim zasílá i pan učitel Rádr a vyzdvihuje především jejich odhodlanost. I přes nepřízeň počasí si prý všichni vedli skvěle.

Konal se také turnaj ve stolním tenise, kde kluci získali 3. a děvčata 4. místo. Tentokrát nás zastupovali – D. Maňhal, J. Kolář a M. Rojík, J. Bakalová, B. Nováková, S. Vazačová, J. Hejnová, L. Veisheiplová.

V házené jsme byli ještě lepší a bronzovou medailí a 3. místem byli oceněni dokonce v krajském kole. Družstvo bylo složeno z těchto žáků – J. Novotný, J. Koloušek, J. Kubeš, Š. Petřík, M. Pichlík, M. Švehla, T. Půbal, M. Opava.

Sportovní kurz třídy C2.S

Pro někoho normální rozespalé pondělní ráno, pro nás, účastníky cyklistického a turistického kurzu na Štědróníně, vstupní den do týdne plného soutěží, her a dalších radovánek, ale bohužel i povinností a úkolů, které budeme muset plnit.

V 10 hodin vyrážíme na kolech za hranice všedních dní. Ještě nejsme ani u plavečáku a už má Milan problém. Sice před hodinou odevzdal potvrzení o seřízení kola, ale prasklý ráfek mluví o něčem jiném. Jeho rozbité kolo je díky doprovodnému vozidlu rychle nahrazeno kolem školním. Neuběhly ani tři minuty a už hlásí Adam další defekt. Tentokrát čekáme u nového mostu. Nebýt pohotového „servicemana“ pana učitele Štěpána, tvrdili bychom tam doteď. Zbytek cesty už utekl jak voda... Konečně na Štědróníně! Panorama Orlické přehrady nás okouzlo.

Nejprve jsme nasýtli naše hladové žaludky a pak nastalo rozdělování žáků do „chatek“. Zbytek odpoledního klidu už jsme jen vybalovali, představovali postele v chatkách, a když nám chyběl nějaký ten stůl, židle nebo lavička, tak jsme neváhali a nábytek si „vypůjčili“ jinde. Zadek všechny bolí z kola, ale nohy prý ne, a tak se vydáváme na pěší túru, abychom si prohlédli kostelík na Svaté Anně i zevnitř.

V úterý jsme se nechtěně seznámili se studenou přehradou při výcviku jízdy na kánoi, dostali pár ran při pálkované od „šikovného“ odpalovače a schytali pár připomínek za to, že jsme na volejbal „úplný dřeva a obě ruce máme levý“. Odpoledne zase hurá na kola. Spolužák Tomáš nás lákal na jejich rekreační chalupu, slíbil i občerstvení, ale čekala nás jen zamčená vrata. Projížďka podzimní přírodou ale stála za to.

Ve středu si naši učitelé naivně mysleli, že nás za úterý všechny sporty naučili. Na kanoích jsme překvapivě dojeli bez vykoupaní až do jakési zátoky, kde jsme našťvali desítky rybářů. Jako bychom mohli za to, že nám ta kanoe nepluje tam, kam chceme. Na pálkované už ani nadhazovači nedostávali rány do těla, ale sledovali, jak míček krásně lítá. A po obědě zase kola. Tentokrát směr Kučeř a dál.

Čtvrtek byl dnem, kdy jsme mohli v celotýdenní soutěži družstev vylepšit svůj bodový zisk. Dopoledne proběhlo v rytmu pálkované a za zvuku výstřelů ze vzduchovky... Náš tým si moc dobře nevedl, ale jak tvrdí naše paní učitelka, není důležité zvítězit, ale zúčastnit se. Po vydatném obědě se rozlosovalo pořadí hlídek na orientační běh. Desetiminutový rozestup znamenal pro ty na chvostu, že budou muset přichvátnout, aby stihli čas večere. Naše hlídka vybíhala jako předposlední. Po zakreslení všech kontrol do slepé mapy jsme se vydali na trať. Cestou jsme potkávali naše upocené spolužáky a poslouchali jejich „rady“, kudy máme jít. Největší úspěch byl, že se ve spleti lesních cest nikdo neztratil a všichni našli cestu domů. Někteří dokonce objevili i sad se zralým ovocem. Švestky nás nakoply k závěrečnému finiši. Večer nás ještě čekal táborák s opékáním buřtů a hodnocením zážitků. Mezi ty nezapomenutelné patří i blbnutí v bazénu, doplňování tekutin z kohoutku pod okny jídelny či každovečerní přednášky o pravidlech her, které nás čekají. A konečně vyhlášení výsledků soutěží! Vyhráli všichni, kdo se STK zúčastnili, a ani věcné ceny nechyběly.

V pátek jsme uklidili chaty, posilnili se česnekovou a cibulovou pomazánkou a hurá na kola, směrem k domovu. Milým překvapením bylo, že se na zpáteční cestě nerozbilo žádné kolo a nikomu se nic nestalo. Na školním hřišti jsme poděkovali paní učitelce Čížkové za morální podporu a krytí našich zad v cyklistickém závodu, dokonce jsme jí odpustili i každoranní rozcvičky u bazénu, paní učitelce Koudřové patří dík za bleskové zkoušení anglických slovíček i během jízdy na kole i na kánoji a v neposlední řadě jsme ocenili pevné nervy a šikovnost pana učitele Štěpána při spravování kol.

Škoda, že nejpříjemnější týden celého druhého ročníku už máme za sebou.

Jan Koloušek, Adam Pavlát, Michal Švehla, C2.S

Školní akce tříd A4.S, C4.S, D4.S

Dne 29. 9. jsme se společně s částí tříd C4S a D4S (blokem telekomunikace) vypravili na návštěvu laboratoře O2 v Losiné.

Již před osmou hodinou všichni netrpělivě přešlapovali u připraveného autobusu a čekali na cestu, která nám nakonec celkem rychle ubíhala. Hned po příjezdu na místo určení se nás ujali pracovníci O2, kteří nás rozdělili do dvou skupin, a mohlo se začít.

Naše skupina začínala přednáškou o metalických spojích a jejich nemalé a důležité roli a současně jsme byli informováni o jejich vývoji. Viděli jsme zde také různé kabelové spojky či názornou ukázkou měření metalických spojů. Posléze jsme se vystřídali s druhou skupinou a přesunuli se na optické kabely. Zde jsme se dozvěděli něco málo o „historickém“ vývoji optických kabelů, ale bylo nám ukázáno i zafukování optického vlákna, kde určitě téměř všechny překvapila rychlost a jednoduchost, s jakou se to v dnešní době dělá.

V Losiné jsme se ještě podívali do malé ústředny a vzápětí už jsme nasedali do autobusu, který nás vezl do Plzně...

Projeli jsme Plzní až na její samý konec, kde se na kopci tyčila GSM ústředna O2.

Autobus nás odvezl až nahoru k hlavní budově, kam si pro nás přišel řídicí technik, který nás zavedl do nejbližší místnosti. Zde nám řekl několik základních informací o budově, ve které se nacházíme, a sdělil pár organizačních pokynů o prohlídce. Poté nás svěřil do rukou podřízeného technika. Ten měl za úkol provést nás po budově

a přesněji nám přiblížit, co se zde odehrává. Prošli jsme místnosti, kde nás ofoukl závan studeného vzduchu z klimatizace. Uprostřed se nacházely skříně s nejrůznějšími prvky. Zde byla obsluhována veškerá komunikace pro západní Čechy. Technik, který nás provázel, nám vysvětloval celý řetězec činností, jaké musí proběhnout, abychom mohli vést telefonní hovor. Jednou ze zajímavostí jistě bylo, když nám na otázku – jaká je vlastně cena tohoto zařízení v místnosti? – odpověděl s ledovým klidem, že jsou to 2 miliardy Kč! Pak nás ještě zavedl do podzemí, kde nám ukazoval výjezdové auto a záložní generátor, který nenaběhl, když ho chtěl technik zapnout.

Na závěr jsme se šli podívat pod anténní stožár a do budovy přímo pod ním. Průvodce nám pak ještě povyprávěl pár legračních příhod a my jsme plni zážitků a nových vědomostí vyrazili směrem k domovu.

Studenti třídy A4.S

Co je štěstí?

Asi každý si alespoň jednou v životě pomyslel – dnes jsem měl štěstí. Co to štěstí ale vlastně je? Nějaký pocit, radost nebo jen souhra náhod? A tak mě napadá, jak je možné mít štěstí, když nikdo přesně neví, co to je, a když pro každého toto slovo znamená něco jiného.

Přátelství, štěstí, láska, rodina

Štěstí je relativní pojem. Někdo je šťastný, když má po svém boku člověka, se kterým může trávit svůj čas, někoho, komu na něm záleží. Někdo je ale šťastný jenom se svými přáteli, nechce se vázat. Někdo ke štěstí potřebuje peníze, někdo lásku. Záleží na hodnotách. Co vlastně je láska? Plno lidí se stále ptá: „Kdy ji najdu?“ nebo „Jak poznám, že to je láska a ne jen pobláznění?“ Já si myslím, že to, zda jeho láska je a vždycky byla opravdová, člověk pozná, až když má vnoučata a může říct, že osoba, se kterou strávil svůj život, je pro něj stále andělem, který mu vnáší světlo do života.

A to je opravdové štěstí.

Úsměv na tváři, spokojená rodina, přítel, kterému svěřím vše, a osoba, kterou miluji.

Štěstí

Každý štěstí může mít,
nestačí jen pouze chtít.
Abys mohl šťastný být,
nemusíš jen pivo pít.
Najdi lásku, měj přátele,
založ rodinu a žij vesele.

Štěstí

Štěstí je věc relativní,
pro někoho je to vůně pивní,
pro někoho tučný výnos,
a pro ni – dokonalý nos.
Pro magnáta ropný pramen,
pro chudáka louče plamen.
Imunního neovlivní -
- štěstí je věc relativní.

Štěstí je velice vrtkavé a zrovna nyní mne opustilo, a tudíž nevím, co sem mám psát.

Se štěstím velice blízko souvisí i jeho obrácená strana, která se nazývá smůla.

A tu má ten, kdo toto právě čte.

Studenti 4. ročníku

První dny na nové škole

Písek je krásné město. Mám to tu ráda. A už tohle byl jeden z důvodů, proč jsem šla na SPŠ a VOŠ Písek. Hlavní důvod je samozřejmě můj zájem o počítače a elektroniku, zejména o tvorbu internetových stránek, a proto jsem si vybrala obor Aplikovaná informatika. Bylo mi hned jasné, že přestup ze základní školy na střední školu bude obtížný, hlavně v učení. Ale s tím musí každý počítat. I já.

A pak to přišlo. 1. září – 1. den v nové škole, v novém prostředí a mezi neznámými lidmi. Člověk se toho děsí, ale měla jsem zbytečné obavy. První týden jsme se ještě neučili. Seznamovali jsme se postupně s okolím a každý den jsme končili před 12. hodinou. Ve třídě je nás 32, což je ohromný počet, takže polovinu lidí ještě ani neznám, ale vypadá to na dobrý kolektiv.

Dnešním dnem už začínáme svůj druhý týden podle rozvrhu, který se mně osobně moc nelíbí. Tři odpolední vyučování! Tak s tím nejsem moc spokojená. V proslaveném školním bufetu jsem zatím nebyla, ale v nejbližší době tam plánuji exkurzi. Zato informační středisko jsem už navštívila – příjemné prostředí s příjemnou obsluhou a různými službami.

A nakonec to nejhlavnější – předměty a učitelé. Na našeho třídního, pana učitele Širokého, si nemůžeme stěžovat. Není hodiny, kdy bychom se společně nezasmáli. Ale i učitelé, se kterými se setkávám ať už v odborných či všeobecných předmětech, jsou v pohodě. Pravda, určitě se za čas někdo najde, se kterým si nebudeme po chuti, ale tak už to bývá, to je život!

Teď už jenom doufám, že společně se svými spolužáky spokojeně dokončíme tuto školu.

Martina Hadáčková, B1.I

Následuji svoji rodinu!

Proč jsem se rozhodla studovat SPŠ a VOŠ v Písku? V době, kdy jsem se měla rozhodnout, kde budu dál studovat, jsem neměla ponětí o tom, co chci v budoucnu dělat. Se svým prospěchem na základní škole jsem si mohla vybrat jakoukoliv školu a měla jsem téměř jistotu, že mě všude vezmou. Na SPŠ mě přivedl můj bratr, který zde studuje již čtvrtým rokem a v letošním roce ho čeká maturita. Díky jeho kladným referencím jsem začala přemýšlet o tom, že bych zde také mohla studovat. Navíc máme na SPŠ a VOŠ rodinnou tradici. Už i můj tatínek zde studoval a já se rozhodla pokračovat v jeho a bratrových šlépějích.

Vím, že prodrat se střední školou nebude tak snadné, jak se zdá, a že mě zde čekají i krušné chvíle. Jsem ale připravena dát do studia maximum a dosáhnout co nejlepších výsledků. Čekají mě čtyři roky tvrdé práce, ale v dnešní době se člověk bez dobrého vzdělání neobejde. Vždyť vzdělání má sice trpké kořeny, ale sladké plody.

A co moje první dojmy na SPŠ? První den byl hodně tragický. Každý z nás měl nervy na pochodu, ale nakonec jsme překonali všechny zábrany a začali se spolu bavit. Spolužáci jsou přátelští, učitelé příjemní a odhodlaní z nás udělat dobré informatiky. Prostedí školy je také hezké, ale v rozvrhu bych udělala pár změn. Ale co můžu dělat, každému se něco nelíbí.

Tak to jsou moje první dojmy a já doufám, že během studia nezměním názor a budu spokojená i nadále.

Lucie Veisheiplová, B1.I SPŠ a VOŠ Písek

Nevídaná událost o prázdninách

O víkendu 28. srpna jsme se rozhodli, že uspořádáme jakousi oslavu k příležitosti návratu našeho spolužáka z ročního výletu v Brazílii. Oproti předpokládaným dvaceti lidem se nás tam sešla necelá polovička a k naší velké smůle (nebo naopak štěstí) byl i objem pití a jídla dimenzován na podobně veliký počet... Při spolužákově demonstraci tamního žití v podobě fotografií a vyprávění jsme byli čím dál tím víc rozčarováni, že zatímco my jsme se pilně učili a studovali, aby z nás něco velkého bylo, nebo abychom alespoň prolezli ročníkem, on se tady procházel po pláži, tam se potápěl, tam jel na rafting, tuhle byl na karnevalu v Riu, a když zrovna nevěděl co dělat a nebyla tam žádná párty, tak jel na třicetidenní zájezd na východní pobřeží. Z celého tohoto bylo nejspíš nejhorší, že na kterékoliv fotce byl, pózoval alespoň se dvěma a více přitažlivými dívčinami, ať už z Brazílie, USA, Mexika či jiné exotické nebo i neexotické země.

Jako akce to ovšem byla extrémně vydařená kalba, neboť – bylo dost jídla (nakoupeno hostitelem i každým, kdo přijel), pití (50 l sud kvasnicové svijanské 13 s 6 % alkoholu na objem, což je obecně jedno z nejlepších piv, které můžu jako znalec doporučit). Pak se tam sešlo pár lahvinek tvrdého (vodka, fernet, slivovice, rum) i měkkého (zelená a podobné tlamolepy). To hlavní tam ovšem samozřejmě nechybělo. Možná vás překvapím tím, že nemám na mysli tvrdé ani jakékoliv jiné drogy (marihuana, heroin, koks, extáze,...), ale mluvím o dobré nenucené konverzaci na úrovni, příjemné společnosti mladých studentů, kteří si navzájem vyměňují vtipné historky o škole i o výletech a jiných pařbách, které prožili.

Rozešli jsme se v dobrém (i když nutno podotknout, že v drobném finančním presu) a těšili jsme se, že si zase takhle někde popovídáme, až začne škola... Závěr víkendu patřil dopíjení sudu, čehož se ne všichni zhostili dostatečně bravurně a které se konalo u bližší neurčeného človíčka doma. Za celý víkend jsem naspal zhruba 7,5 hodiny a dokud na mě nepřišla v noci z neděle na pondělí střední chřipka a kocovina, neměl jsem s celým zátahem sebemenší problém. Myslím, že podobnou akcičku si brzy zopakujeme.

Student SPŠ a VOŠ

Voda s tátou

Můj nejsilnější zážitek byla asi vodácká třídní výprava se spoustou kamarádů a známých. „Voda“ trvala od středy do soboty. Já jsem se ale musel vrátit o pár hodin dřív než ostatní, protože jsem hrál fotbal. Přijeli jsme s tátou první den autem do campu, zaparkovali, postavili stany, dali svačinu a seznámili se s campem. Večer jsme s kamarády nocovali, povídali jsme si a hráli stolní fotbal. Asi po půl druhé hodině ranní jsme šli všichni do stanů. Já jsem spal na karimatce ve spacáku, táta na nafukovací matraci vedle mě. Před spaním mu říkám: „Tati, otoč se na bok, až půjdeš spát, jinak se nevyspím!“ (vycpávky do uší jsem si totiž zapomněl v autě). Táta jen odkývl. Za 15 vteřin slyším 40 cm od svého ucha „řezání stromů“. Nejen z našeho stanu, ale všude kolem mě a mých kamarádů se spustil ne zrovna dvakrát příjemný orchestr „dřevorubců“ – mezi chlapy opravdu hlasitě chrápala i jedna kamarádova máma, což bylo něco nevídaného – chrápala jak chlap ☺. Jinak ostatní noci v campu jsem prospal vcelku příjemně, protože jsem si vycpávky do uší už nezapomněl vzít. Jen bylo docela srandovně poslouchat kamarády, když vyprávěli, jak jejich tátové chrápou a oni sami se vůbec nevyspí. Zato já jsem spal jako beránek ☺.

Priznávám se, že tohle můj nejsilnější zážitek z prázdnin nebyl, ale ten opravdu nejsilnější zážitek není pro veřejnost ☺.

Michal Harbáček, B2.I

Wakeboarding

Jeden z nejsilnějších zážitků jsem prožila v Chorvatsku. Slunce se pomalu šine k západu a poslední paprsky se odrážejí od klidného moře. Sem tam kolem naší lodi projede nějaký rybář. Zrovna moc nadšeně se na nás netváří. Ještě aby, když jim budeme plašit ryby.

Nacházím se už ve vodě, oblečená v neoprenu a vestě. Na nohou mám připevněný wakeboard. Tohle bude parádní jízda!

Táta mi hází lano s hrazdou a startuje motor. Připravím se do vyjíždějící pozice, čekajíc dokud se lano nenapne. Z vody vyjeďu jako profík a srovnám prkno. V žilách už mi koluje adrenalin. Na nic nečekám a okamžitě zahájím zběsilou jízdu. Skáču přes vlnu, přetáčím prkno a snažím se jezdit na vlně.

No dobře, jsem teprve začátečník, takže si občas parádně propláchnu dutiny. Ať žije slaná voda!

Po chvíli ježdění již ztrácím sílu... ale pořád se snažím, dokud mě nerozhodí naprosto malá vlnka. Nohy už mě neposlouchají. Při pádu ztrácím prkno. Sotva se vynořím z vody, směju se. Nádherný pád.

Než ke mně stačí tat'ka přijet, naberu opět síly a prkno už mám opět připevněné na nohou.

„To ti to ještě nestačí?“ ptá se táta překvapeně.

„Ještě jednu hubu, prosím,“ odpovídám celá natěšená. Táta nade mnou jen zakroučí hlavou. A to ještě neví, že budu chtít i na lyže. Joho!

Lucie Mikešová, B2.I

Nejsilnější zážitek z prázdnin

Obvykle bývá protivínské náměstí plné sedících starších lidí, kteří debatují o počasí, a všude panuje klid. To ráno ale nebylo náměstí tak nudné jako obvykle. Mezi kostelem a obchodním domem byl nevídaný shluk lidí napjatě zírajících jedním směrem k mostu nad řekou Blanici. Skupinky lidí pomáhaly obětem, které přepadla povodeň přímo v jejich bytech. Lidé vynášeli poslední věci, které by ještě mohly být k užitku. Nad vším se vznášela dramatická hlášení místního rozhlasu o blížící se povodňové vlně. Hlučícím davem tu a tam projel hasičský vůz, který se chystal na čerpání vody. Hladina řeky neúprosně stoupala. Vzrušení senzacechtivého davu náhle znásobil příšerný ryk sirény. Všichni se rychle rozběhli k řece, a to i včetně „kočičí“ stařenky, kterou jsme asi před hodinou evakuovali z Domu s pečovatelskou službou. Paní hbitě kulhala do největšího rizika, jen aby zachránila své toulavé miláčky – opuštěné protivínské kočky. Společně se skupinou hasičů jsme měli co dělat, abychom jí vyveklí zpět na souš. Vlna se přehnala a náměstí zase postupně utichlo. Na faře jsem rozrušené a nešťastné staré paní uvařil ovocný čaj. Uklidnila se a svěřila se mi se svou láskou k malým mňoukajícím tvorům, kteří jsou přehlíženi stejně jako ona sama. Povodeň minula, voda opadla a babička se kamsi vytratila. Na konci srpna z vděčnosti zavěsila na kliku od našich dveří čtvrt kila suchého salámu. Salám nejím, zůstal u pana faráře. Ale stejně jsem o něco bohatší.

Miroslav Cuhra, B2.I

Povodně 2009

Povodeň v roce 2009 se stala třetí nejhorší katastrofou v novodobé historii České republiky. K 29. červnu 2009 si vyžádala 13 lidských životů a škody podle odhadu přesahují 5,6 miliard korun. Postihla následující jihočeská města – Bavorov, Katovice, Loučovice, Vimperk, Malenice, Nebahovy a další.

Zeptali jsme se několika našich studentů, jak probíhaly povodně u nich:

Miroslav Cuhra (B2.I): Povodně doprovázela hlasitá siréna. Přehnala se ohromná vlna, které na pár sekund zaplavila most. Jinak se povodně moc neprojevovaly.

Lucie Mikešová (B2.I): Povodně probíhaly u mě doma v klidu, protože bydlím v tvrzi na kopci. Nejprve se voda z polí valila po hlavní silnici a poté se rozlila všude možně okolo. Auta musela tuto část vesnice objíždět.

Tomáš Votava (B2.I): Já bydlím v paneláku, a tak jsem to nijak zvlášť neprožíval. Co vím, tak na začátku bylo jen trochu vody, ale ta se poté rozlila do okolních domů. K nám se to ale nedostalo, protože bydlíme dostatečně vysoko.

Jan Brabec (C3.S): Na začátku jsem byl v hospodě a byl jsem hodně překvapený, když jsem vyšel ven, protože to bylo zaplavené. Jinak jsem povodně nijak nevnímal.

Roman Svoboda (B2.I): Povodně se mě vůbec nedotkly, protože jsem celý čas povodní byl mimo bydliště a tam se moc vody nedostalo.

Martin Huřtan, Miroslav Cuhra, Lucie Mikešová, Lucie Nachtigalová – B2.I

Podzimní nápady

Po roce k nám opět přišla chladná rána, nevypočitatelné počasí, ale hlavně se znovu objevil svět plný barev. Podzim vyvolává v lidech různé nálady. U většiny je to spíše pesimistická nálada, když je příjemné letní počasí vystřídáno podzimními dny plnými nepříjemného deště nebo mokrého sněhu a studeného větru. Ale je to právě vítr, který nám může přispět k lepší náladě. Každý už určitě někdy pouštěl draka a spousta z nás si určitě někdy vyrobila vlastního. Pro ty, kteří se o výrobu draka nikdy nepokusili nebo pro ty, kteří snad zapomněli jak na to, je tu tento článek. Stačí vám k tomu jen chvilka trpělivosti a odměnou vám budou hodiny zábavy.

Seznam potřeb ke stavbě draka:

1. Dvě tyčky čtvercového průřezu 4 mm, jedna dlouhá 49 cm a druhá dlouhá 38 cm
2. Hedvábný papír asi 70 cm × 60 cm
3. Tenký provázek
4. Barevný krepový papír
5. Klubíčko na pouštění
6. Tuhé lepidlo na papír
7. Sekundové lepidlo
8. Tužka, barvy nebo pastelky
9. Nůžky

Postup při stavbě draka:

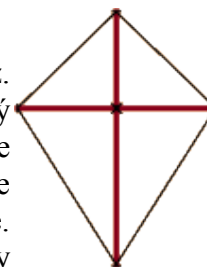
1. krok

Dvě připravené tyčky přeložíme přes sebe tak, aby nám vznikl kříž o třech ramenech dlouhých 19 cm a jednom rameni dlouhém 30 cm. Střed kříže zajistíme sekundovým lepidlem a pevně svážeme provázkem.

2. krok

Asi 0,5 cm od konce každého ramene uděláme nožem zářez.

Na jedno rameno kříže, do místa zářezu, uvážeme dlouhý tenký provázek, který vedeme po pomyslném obvodu kříže. Vždy když dojdeme k dalšímu rameni kříže, dvakrát v zářezu provázek pevně obtočíme a uvážeme uzlík, tak pokračujeme až k poslednímu ramenu, kde obvod dokončíme. Provázek moc nenapínáme, abychom nezdeformovali kříž. Hotové uzlíky můžeme opět zajistit lepidlem, aby se nehnuly z určeného místa.

3. krok

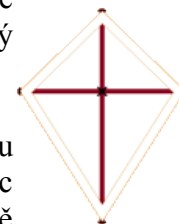
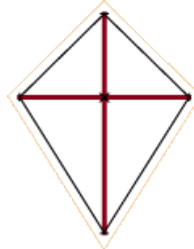
Hotový kříž položíme na připravený hedvábný papír a obkreslíme na něj obvodový přesah. K takto vyznačenému tvaru přidáme přesah 2 cm a konečnou kresbu vystříháme.

4. krok

Přesah natřeme tuhým lepidlem na papír. Přiložíme kříž na místo, kde byl předtím. Natřený přesah papíru přehneme dovnitř přes obvodový provázek, přitlačíme a necháme zaschnout.

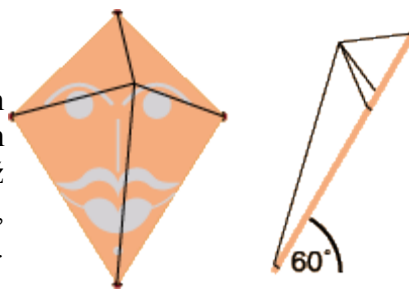
5. krok

Hlavu draka máme skoro hotovou. Takže nastal čas popustit uzdu fantazii a vymalovat draka. Jestliže malujeme barvami, raději je moc neředíme vodou, aby se nám papír nerozmočil. Po malování necháme draka pořádně uschnout.

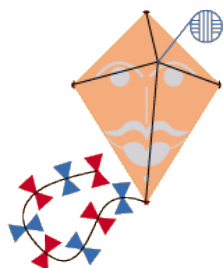

6. krok

Drak leží lícem nahoru (líc je strana s papírem). Provázkem dlouhým asi 60 cm spojíme horní a dolní roh draka. Kratším provázkem asi 50 cm spojíme dva zbývající boční rohy. Až budeme kratším provázkem míjet kolmý delší provázek, uvážeme na něm jeden uzlík, takže nám z provázků vznikne kříž. Vodorovný kratší provázek musí být uzlíkem rozdělen uprostřed.

Uvázané rohy zajistíme lepidlem. Chytíme-li středový spoj provázků a zvedneme draka do vzduchu, měla by mít hlava draka asi 60° úhel a provázky by měly být napnuté. Úhel draka se dá měnit posunováním uzlíku nahoru a dolů.

7. krok

Na střed provázků přivážeme klubičko, na kterém budeme draka pouštět. Potom vyrobíme ocas dlouhý asi 125 cm. Každých 15 cm na něm uvážeme barevnou mašli z krepového papíru. Hotový ocas nakonec přivážeme ke spodnímu rohu draka a zajistíme lepidlem.

Zdroj: www.domek.cz

Tak at' vám pěkně létá!

Ještě jsme vám slíbili, že vám poradíme jak vyzdobit podzimně pokojíček nebo i celý dům. Zatím jsme vám poradili jak obstarat draka létajícího, ale co zkusit vyrobit draka dekorativního? Možná byste doma překvapili, kdyby hned v předsíni každého vítal tento milý podzimní symbol.

Co tedy budeme potřebovat?

1. tvrdý papír velký asi 23×30 cm
2. průsvitný papír velký asi 25×32 cm
3. tři oči o průměru 2,5 cm (které si můžete vyrobit podle svého)
4. květinový drát dlouhý asi 30 cm
5. jutovou stuhu dlouhou asi 1,5 m (barvu necháme na vás)
6. jutovou stuhu širokou 4 cm a dlouhou asi 2m
7. lepidlo
8. lepicí pistoli
9. jutu v klasické barvě (pytlovina) – čtverec 100×100 cm
10. spoustu různých podzimních kytek (i usušených) a všechno, co najdete v podzimní přírodě

Nejprve si musíme vytvořit kosočtverec jako kostru draka z tvrdého papíru. I dračí pusu a obočí vystříháme z téhož papíru. Draka potáhneme průsvitným papírem, centimetrový okraj ohneme dozadu a přilepíme. Celou kostru můžeme potáhnout jutou – pytlou. Oči, obočí a pusu taky a přilepíme ke kostře.

Ze tří šesticentimetrových kousků barevných stuh uděláme mašle, uprostřed je svážeme jutovou šňůrkou a lepicí pistolí je nalepíme na draka. Šest osmicentimetrových jutových mašlí nalepíme v osmicentimetrových vzdálenostech na šňůrku. Dračí ocas a drát nalepíme lepicí pistolí na zadní stranu draka.

Aby byla dekorace opravdu podzimní – barevná a pestrá – můžeme draka ještě přizdobit květinami, suchým listím, oranžovými plody, mezi lidmi nazývanými lampióny.

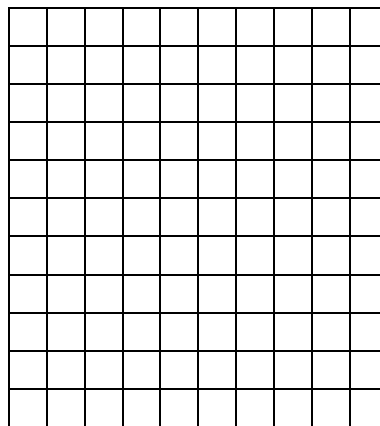
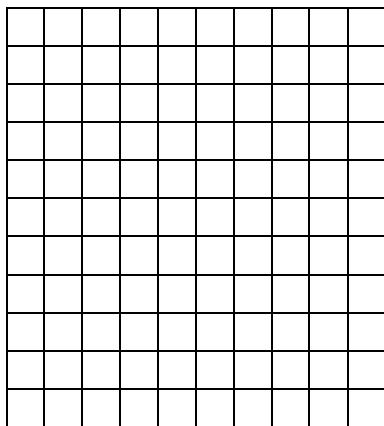
Slovo závěrem

„Stačí vám to, tím dneska končím.“ Tak přesně touto větou jsme uzavřeli náš loňský pololetník a tak skončíme i dnes. Předtím ale ještě odpovíme na otázku z poslední strany minulého čísla. Známa replika, kterou jsme si již podruhé vypůjčili od pana Bohumila Hrabala z jeho slavné knihy, a vy jste měli hádat z jaké, patří do vyprávění Jana Dítěte z Hrabalovy knihy „Obsluhoval jsem anglického krále“. Každá kapitola v tomto díle totiž začíná větou: „A dávejte pozor, co vám teďka řeknu“ a končí souvětím: „Stačí vám to, tím dneska končím“.

Trochu nás mrzí, že nikdo s odpovědí na otázku nepřišel, a nedostal tak ani slíbenou odměnu. Ještě víc je nám ale líto, že asi nemáte náležitě „oči otevřené a uši nastražené“, protože ani tentokrát nám do redakce nepřišly žádné příspěvky. O to víc chceme poděkovat našim spolužákům ze třídy B2.I, kteří se zhostili úkolu nováčka-novináře na výbornou a vůbec se nebojíme jim redakci příštím rokem předat. Další třída, která by měla pomyslnou štafetu převzít a připojit se k nám v dalším roce, je B1.I. Proto teď její zástupce vyzýváme, aby si noviny pořádně pročtli. Třeba tam někdo z nich najde svůj příspěvek a nabudí ho to natolik, že se k nám přihlásí s nějakým dalším článkem bez vyzvání a ještě dřív.

Do redakce jsou i nadále všem přispěvovatelům dveře otevřené a my jen věříme, že se už konečně někdo přidá! Teď se mějte fajn, o podzimních prázdninách si odpočiňte. Ale ještě předtím si hned dneska vyrobte draka – můžete použít náš návod. Vy, kteří si nevěříte, si ho dojděte koupit. A zítra v sobotu 24. října si ho můžete jít pustit na Bejčák. Od 14 hodin začíná drakyáda a večer je pro změnu lampiónový průvod. Tady budete asi trochu vyčnívat, ale mladší sourozenec i vaši rodiče jistě ocení, když ho vezmete s sebou. Večer si pak určitě zpestříte podle svého, na sobotní večer se najde tipů určitě víc než dost.

Ahoj a v příštím čísle se na vás těší redakční rada Průmkařin.

Zahrajte si piškvorky!

Naše škola patří mezi vybrané střední školy podporované Skupinou ČEZ

SKUPINA ČEZ

